

2021-01-13

Gerbiama Loreta,

Ilgai mažiau Tau parašyti laišką, bet vis dvejojau, nebuvau pasiruošusi išdėstyti savo mintis, o galbūt jų net ir nebuvo. Taip pat mažai domėjausi Tavimi ir Sausio 13- osios įvykiais. Galiausiai daugiau pasidomėjusi, perskaičiusi nemažai literatūros tiek apie Tave, tiek apie tą lemtingą naktį, nusprendžiau, jog atėjo laikas tai padaryti. Neslėpsiu, nėra lengva tiesiog rašyti laišką asmeniui, kuris yra įkvėpantis, svarbus ir tau rodo pavyzdį. Tiesiog pagauta įkvėpimo ir minčių lietaus, norėčiau visas savo mintis išrašyti šiuo laišku. Taip pat norėčiau, o gal net ir tikėčiausi, jog šis laiškas Tau bus vertingas ir įdomus, o gal net verčiantis susimąstyti, galbūt taip kils diskusija.

Norėčiau pradėti pasiaiškinimu, kodėl tik dabar rašau laišką, ir kodėl tik neseniai pradėjau domėtis savo Valstybės praeitimi ir išgyvenimais. Tokie dalykai, kaip mano Valstybės istorija, tautiškumas, patriotiškumas niekuomet man neimponuodavo. Man tai būdavo toks paprastas, galima sakyti, nuvalkiotas dalykas, kuris būdavo girdimas mokykloje, aktų salėje minint valstybines šventes. Visi žinojo, kad reikia būti patriotiškam ir žinoti Lietuvos istoriją. Bet kodėl? Ar tai tik todėl, jog mokykloje nuolat girdime tokias frazes „privalai mylėti savo šalį“, „būk patriotišku“? Bet, ar tiesiog pasakyti tokias frazes pakanka vaikui? Gal būt sudominus ir pateikiant tam tikrus faktus, paaiškinimus ir reikšmes viskas pasirodytų daug lengviau. Daugelis mokyklose esančių mokinių nesupranta patriotiškumo reikšmės, gyvenimo laisvoje Lietuvoje reikšmės. Aš taip pat nesuprasdavau. Klausimas iškart kyla - kodėl? Bet kaip gi galima tą reikšmę suprasti, kai gimei, augai ir gyveni laisvoje tėvynėje, nesupranti ką reiškia tėvynės okupavimas? Kai to nesi patyręs savo kailiu, to ir nesuvoki.

Visuomenėje dažnai girdimos frazės „ šiuolaikiniai vaikai nepatriotiški“, „ jei tektų ginti savo tėvynę, visas jaunimėlis išsilakstytų į užsienį“. Na, bet ar tai neskamba kaip tiesiog jaunimo „nurašymas“ ir teigimas, jog visi yra nepatriotiški? Kaip tas patriotiškumas išvis yra nustatomas šiais laikais? Ar kai nekalbi apie tai, kokia tau tavo tėvynė yra svarbi, tai jau esi nepatriotiškas? Manau, kad savo patriotiškumą gali parodyti ne žodžiais, o darbais. Šiuo metu, kai gyvename laisvoje Lietuvoje, tų dėmesio vertų, patriotiškumą parodančių darbų nėra tiek daug, bet skelbti, jog jaunimas nepatriotiškas, taip pat būtų per daug stipru ir neapgalvota.

Pati niekuomet negalvojau, kad esu patriotiška ar, kad labai myliu Lietuvą, nes man nepakakdavo Sausio 13-osios ryte, per pirmą pamoką uždegti žvakutę ir pažiūrėti mokytojos paleistą filmuką. Mano „patriotiškumo kelias“, taip galima teikti, prasidėjo tada, kuomet pati pradėjau domėtis savo tėvynės išgyvenimais ir įvykiais, kurie dar ir dabar prisimenami. Visa literatūra, straipsniai, šaltiniai ir mano atsiradęs noras domėtis, mane privedė prie to, jog susipažinau su Tavimi ir Tavo istorija, kuri mane sudomino ir skatino norėti sužinoti vis daugiau. Kai atradau savo tautos istoriją, atrodo, viską pati išgyvenau savo kūnu ir mintimis. Tada supratau patriotiškumo reikšmę, pradėjau gerbti ir būti dėkinga, jog gyvenu laisvoje demokratiškoje šalyje, kurioje žmonės turi žodžio ir pasirinkimo laisvę, kurioje nėra maisto deficito. Gyventi tokioje šalyje yra privilegija, kurią turiu tiek aš, tiek kiti Lietuvos piliečiai. Už šią privilegiją turime būti dėkingi žmonėms, kurie gynė šią šalį – Lietuvos laisvės gynėjams.

Tavimi pasidomėjau gana nemažai, bet labiausiai man imponuoja tas faktas, jog tarp 14-iolikos laisvės gynėjų buvai vienintelė moteris. Šis faktas man labai svarbus, nes tai man asmeniškai yra stiprios, svarbios, nepasiduodančios ir patriotiškos moters pavyzdys. Tai įrodymas, jog moteris nėra tik „silpnoji“ lytis ir , jog ji taip pat gali tvirtai ginti ir kovoti už savo šalies laisvę, tai nėra tiesiog vyrų reikalas.

Šiuo metu, kai esu susipažinusi su Tavo istorija, noriu Tau padėkoti už tą patriotiškumą ir Lietuvos laisvės gynimą. Nors ir praėjo 30 metų po tos skaudžios Sausio 13-osios nakties, Lietuvos žmonės vis dar viską prisimena taip, lyg vakar viskas būtų vykę, o tie, kurie dar nebuvo gimę, kiekvienais metais girdi tų keturiolikos laisvės gynėjų vardus, tarp kurių esi ir Tu. Šis svarbus įvykis Lietuvos istorijoje visada bus prisimenamas ir minimas. Ačiū Tau ir kitiems laisvės gynėjams už tai, jog šiuo metu gyvename laisvoje Lietuvoje ir už tai, jog esate pavyzdys visiems, kas yra tikras patriotiškumas! Mes niekada Jūsų ir Jūsų žygdarbio nepamiršime.

Pagarbiai,

Ugnė

Ugnė Čeponytė